

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๗

ขอให้ชาวพุทธหันหน้าเข้าหากัน

เมื่อวานนี้ไปโรงพยาบาลภูหลวง พอไปถึงวังสะพุงแยกไปทางด้านนี้ ไปภูหลวง ไปภูเรือ เรามักจะไปสองโรงนี้ เพราะอยู่ชอกแซกลำบาก ภูเรืออยู่กลางเขา จากวังสะพุงไปหาภูเรือประมาณไม่เลย ๕๐ นาที ส่วนมากจะ ๔๗-๔๘ ตัดวังสะพุงไป ถ้าไปทางจังหวัดก็ยึดออกไปอีกตั้ง ๒๐ กว่ากิโล ถ้าไปทางวังสะพุงตัดลงไป ๑๐ กิโลเมตร โรงพยาบาลต่างๆ ที่มารับของเมื่อวานนี้รวมทั้งภูหลวง ๕ โรงพยาบาล เราเปิดไว้อย่างนั้น โกดังนี้เปิดไว้เลย เราไปก็ไป ผู้มาข้างหลังก็จัดให้ๆ พระท่านปฏิบัติหน้าที่อยู่ในศาลานี้มีประจำๆ อย่างน้อยไม่ต่ำกว่าสององค์ ดูแลเหล่านี้ด้วย รับผิดชอบสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด อย่างน้อยสององค์ ที่ส่วนประกอบมายังมีอีก จำเป็นก็มาช่วยกันอีก ถ้าธรรมดาก็ดูเหมือนประมาณสององค์ ท่านจัดเหล่านี้ๆ ให้

โรงพยาบาลภูหลวงเราให้หมื่นนึง ภัคดีชุมพลให้หมื่นห้า เพราะนั้นไกลมาก ภูหลวงให้หมื่นนึงก็จริง แต่ของที่ได้ไปตามรายการได้มากกว่าภัคดีชุมพล ภัคดีชุมพลได้เท่าที่เรานำไปได้เพราะไกล อันนี้ไปที่ไหนให้จอดรถเรื่อย เอานั่นเอานี้ เรานี้เป็นเหมือนแม่ครัวนะ อ้าว จริงๆ อันนั้นก็เอา อันนี้ก็เอา เอาเรื่อยไปตามทาง จนรถไปไม่ได้แล้ว ค่อยอยู่ อย่างนี้เป็นลักษณะเหมือนแม่ครัวไม่ได้เหมือนหลวงตา ถ้าแบบหลวงตาก็อยู่ในรถหลับครอกๆ และอีกอย่างหนึ่งมองแต่สองฟากทาง อันใดที่ดีๆ แล้วจอดรถๆ จนเขาบอกว่าไม่มีที่ใส่แล้ว ไปอีกเห็นอีกเอาอีก เอ้ ชอบกล อันนั้นก็เอา อันนี้ก็เอา จะเอาไปทำบุญไปสงเคราะห์

จะว่าทำบุญจริงๆ ในเจตนาของเราที่ไม่มีนะ เราพูดจริงๆ มีแต่ที่ว่าเรื่องความสงสารชานออกๆ กระแสแห่งเมตตาธรรมทั้งนั้นๆ ออก เริ่มต้นเราก็พิจารณาการสร้างบุญสร้างกุศล เพื่อบุญเพื่อกุศลๆ เรื่อยๆ มา พอหนักเข้าๆ ที่นี้เลยไม่เห็นเพื่ออะไร ก็มีด้วยความเมตตาสงสาร สงสารๆ ทั้งนั้นไปเลย คำว่าเมตตาอันเรียกว่าอ่อนน้อมไปหมด เข้าได้หมดเลยเมตตาธรรม อย่างพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่าน จิตท่านบริสุทธิ์แล้วนิมไปหมดเลยถ้าว่านิม อะไรมันก็พูดไม่ถูกแหละเพราะไม่ใช่สมมุติ อันนั้นนอกสมมุติแล้ว ท่านให้ชื่อว่าวิมุติ ในวงสมมุติทั้งหมดจะให้เหมือนนั้นเหมือนไม่ได้เลย เมื่อโลกมีสมมุติก็ต้องแยกออกมาเป็นสมมุติ พอเป็นกรุหมายป้ายทาง วาดภาพวาดพจน์ผิดบ้างถูกบ้างก็ไม่ใช่ไร

เพราะโลกมีสมมุติ ธรรมชาตินั้นเลยสมมุติไปแล้ว ก็ต้องมาตั้งเพื่อสมมุติได้เอ้อมๆ เป็นกรุหมายป้ายทาง พอไปถึงแล้วก็รู้อเอง

คิดดูอย่างวัดป่าบ้านตาด เห็นป้ายที่ไหนเขียนไว้หน้าวัดว่าวัดป่าบ้านตาด แต่มันก็เต็มอยู่ด้วยกัน เขาไม่เห็นไปอ่านป้าย อันนี้พอเข้าถึงปั๊บไม่จำเป็นต้องอ่านป้าย สนธิฎฐิติโก ผางเดียวถึงทั่วกระจายไปหมด อย่างที่ว่าพระสาวกเพียงจิตนี้ผางเข้าไปที่เดียวถึงกันหมดเลย ไม่จำเป็นจะไปทูลถามพระพุทธเจ้าที่ไหน อยากพบองค์พระพุทธเจ้าอย่างนี้ นั่นก็เป็นพระสร้ระเสี่ย พระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ๆ หมายถึงพระสร้ระ คือเรือนร่างแห่งพุทธะแท้ พุทธะแท้ที่เราพูดเทียบได้เหมือนแม่น้ำมหาสมุทร แม่น้ำมหาสมุทรกว้างแคบขนาดไหนยังมีขอบ ยังมีฝั่ง นี่เราหมายเอาถึงความกว้างขวางไม่มีอะไรเกินน้ำมหาสมุทร บรรดา น้ำทั้งหลายมาลิกอยู่ที่น้ำมหาสมุทร ขอบอะไรๆ ไม่เหมือนขอบมหาสมุทรทะเลหลวง เราเทียบอย่างนี้

น้ำตกลงมาจากที่ไหน จะบนฟ้า หรือไหลมาจากทิศทางใด พอไหลเข้าสู่มหาสมุทรปั๊บเท่านั้น เป็นน้ำมหาสมุทรด้วยกันหมดเลย ไม่มีว่าน้ำนี้มาจากบนฟ้า มาจากคลองนั้น คลองนี้ พอเข้าถึงมหาสมุทรแล้วเรียกได้คำเดียวว่ามหาสมุทร จ่อลงจุดไหนเป็นน้ำมหาสมุทรหมด ที่นี้พูดถึงเรื่องนิพพานก็แบบเดียวกัน จิตของท่านที่เป็นนิพพานแล้ว จะบรรลุนั้นที่ใดๆ ก็ตาม เหมือนแม่น้ำที่ไหลมาจากที่ต่างๆ หรือตกมาจากบนฟ้า พอถึงมหาสมุทรปั๊บเท่านั้นก็เป็นมหาสมุทรอันเดียวกันเลย

จิตของใครก็ตามไม่ว่าหญิงว่าชาย พอบริสุทธิ์ปั๊บนี้เป็นอันเดียวกันหมดเลย เป็นมหาวิมุตติ เป็นมทานิพพาน จึงเทียบได้กับมหาสมุทร อันนั้นยังกว้างสุดขีดเลยสมมุติไปหมด สาวกองค์ใดก็ตามพอถึงนี้แล้วจะไม่ทูลถามพระพุทธเจ้าเลย จะประจักษ์อยู่ในจิตเป็นอันเดียวกันหมด ท่านจึงบอกว่า นตฺถิ เสฺยฺโย ปาปิโย ธรรมชาตินี้เสมอกันหมด จ่อลงตรงไหนเหมือนกันหมดไม่มียิ่งหย่อนกว่ากัน นี่ละที่กระเทือนโลกมานาน บรรดาพระพุทธเจ้าทั้งหลายที่ตรัสรู้มาโดยลำดับลำดา และพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์มีสาวกขนาดไหนที่เป็นพระอรหันต์ เข้าเป็นแม่น้ำมหาสมุทรไปด้วยกันๆ เรื่อยๆ ผู้บำเพ็ญคุณงามความดีทั้งหลายก็ต่างไหลเข้ามาๆ ไกลเข้ามา

สร้างบารมีคือสร้างความคิดทั้งหลายนี้ เหมือนกับน้ำไหลมาตามลำคลองลงมหาสมุทร ไหลเข้ามาใกล้เข้ามาๆ พอถึงนั้นแล้วเป็นอันเดียวกันหมด เรียกว่าบารมีเต็มเปี่ยมแล้ว เป็นเหมือนกันหมด ที่นี้พอถึงนั้นแล้วจะว่าหวังบุญหวังกุศลอะไรก็ไม่มี เพราะบุญกุศลนี้เป็นบันไดเพื่อถึงอันนั้น พอถึงนั้นแล้วจะมาหวังบุญกุศลอะไร จะมากอดบันได

หาอะไร พอถึงบ้านแล้วก็อยู่บ้านละชิ ใครลงมากอดบันไดคนนั้นก็คือบ้า ถ้าอยากเป็นบ้า ทั้งหมดศาลาก็ลงมากอดบันไดชิ อันนี้ก็เหมือนกันผู้ถึงนิพพานแล้วจะว่าต้องการบุญ ต้องการกุศลอย่างนั้นอย่างนี้ท่านไม่มี หมด เพราะอันนี้เป็นทางเป็นบันไดส่ง พอถึงนั้น แล้วก็ผ่านหมดเลย จะว่าหวังนั้นหวังนี้ท่านไม่มี แต่อำนาจแห่งความเมตตาความสงสารนี้ นิ้มไปหมด เข้าได้หมดเหมือนว่าเม็ดหินเม็ดทราย สัตว์ตัวหนึ่งชนิดหนึ่งก็ไม่ให้แตะ ให้ ความเสมอภาคแก่จิตวิญญาณของกันและกันทั่วโลกธาตุนี้เลย

ผู้ที่ให้จิตเสมอภาคเหมือนกันก็คือจิตของพระพุทธเจ้า จิตพระอรหันต์ ให้เสมอกัน หมด ท่านจึงไม่ให้แตะไม่ให้ทำลาย ไม่ให้เบียดเบียน เบียดเบียนก็คือไปเบียดเบียนจิตนั้น แหละ เพราะจิตเป็นเจ้าของในร่างนั้นๆ นี่ละที่ว่าธรรม พระพุทธเจ้าตรัสรู้องค์ใดก็เป็น เจ้าของแห่งธรรมอันเลิศเลอนี้ด้วยกัน จึงครอบโลกธาตุมาเป็นประจำ มีอยู่นั้นเป็นประจำ ผู้ที่เข้าๆ เป็นประจำ เข้าถึงแล้วไม่ไปไหนไม่ลง นิพพานเที่ยงคือธรรมชาติเที่ยงตรงเลย

ตั้งแต่วันบรรลุธรรมหรือตรัสรู้ธรรม ก็เรียกว่าขาดหมดโดยประการทั้งปวงใน บรรดาสมมุติทั้งหลายภายในใจไม่มีเลย หมด ก็ยังเหลือแต่ธาตุแต่ชั้นนี้เป็นธรรมดา เหมือนโลก ก็ใช้เหมือนโลก โลกเขามียังไงก็เป็นไปอย่างนั้นตามโลกเขาเท่านั้นเอง สำหรับ อันนั้นไม่ได้อยู่ในโลกสมมุติ แม้อยู่ในร่าง ร่างนั้นก็ป็นสมมุติ ธรรมชาตินั้นไม่ใช่สมมุติ มันก็ต่างกันอยู่โดยลำดับลำดับ จึงไม่มีอิริยาบถ ตลอดเวลา เป็นวิมุตติธรรมอยู่ตลอด เช่น อย่างพระอรหันต์ พระพุทธเจ้า ท่านยังไม่นิพพานท่านก็เป็นนิพพานอยู่แล้ว อันนี้เป็นเพียง อาศัยเรือนร่างอยู่ ถึงวาระแล้วก็ปล่อยเสียเท่านั้นเอง

ที่นี้คำว่าเลิศเลอนี้หาที่ต่อติไม่ได้ อันนี้ก็นอกสมมุติ เราจะชมที่ไหนดีตรงไหน ธรรมชาตินี้หาที่ต่อติไม่ได้เลย พูดได้คำเดียวว่าเลิศเลอสุดสมมุติเท่านั้นพอ พูดอย่างอื่น อย่างใดไม่ได้ นี่ละอำนาจแห่งการสร้างบุญสร้างกุศลสร้างความดีงาม อย่าไปสนใจใฝ่ฝัน กับความชั่วช้าลามกนัก มันจะทำให้มืดให้บอด ให้จมอยู่ในวัฏวนนี้ตลอดไปอยู่อย่างนี้ แหละ พันนี้แล้วกลับมาดูนี้ ถ้าเทียบก็เหมือนพวกเราดูหนอนในถานนั้นแหละ ดูเอาถ้าจะ เทียบนะ แต่ท่านไม่เทียบ สิ่งอะไรต่างอันต่างจริงไปเท่านั้น ท่านไม่ไปเหยียบย่ำทำลายกัน เสมอกันหมด เป็นจริงทุกอย่างไปเลย

เราจึงอยากให้บรรดาชาวพุทธเรา ได้สนใจทางด้านจิตตภาวนา ท่านทั้งหลายจะได้ เห็นความเลิศในหัวใจของท่านเอง ในโลกธาตุนี้ไม่มีอะไรเสมอหัวใจที่เลิศเลอ หัวใจที่มี ธรรมในใจ พออยู่พอกินพอหลับนอน อยู่ที่ไหนพอสบายนะถ้ามีธรรมในใจ ถ้าไม่มี ธรรมในใจ เอาสมบัติมาลั่นฟ้าก็ลั่นฟ้าอยู่เฉยๆ แต่สมบัติ หัวใจก็ร้อนเป็นพินเป็นไฟ

ระหว่างเศรษฐกิจกับคนจนไม่มีใครได้รับความสุขต่างกันนะ เราอย่าเอากิเลสไปเหยียบธรรม ให้เอาธรรมตรวจดู ฐัมมต เรื่องความทุกข์มันอยู่ที่หัวใจ ไม่ได้อยู่ที่สมบัติเงินทองข้าวของต่าง ๆ ยศถาบรรดาศักดิ์ไม่อยู่ อยู่ที่ใจ เมื่อเข้าสู่ที่ใจแล้วพอ ๆ พอไปเรื่อย ๆ สงบร่มเย็นไปเรื่อย ๆ นี่ละสมบัติของตัวแท้ ท่านเรียกว่าอัฐสมบัติ คือความดีงามเป็นสมบัติของตน อยู่ที่ไหนอยู่กับตัวเอง

สิ่งเหล่านี้เวลาอยู่ที่อยู่ที่ไป อย่างศาลาหลังนี้อาศัยมันไป ถึงเวลาแล้วก็ไปเสียเท่านั้น มันก็เป็นอยู่อย่างนี้ ใครจะว่ามันเป็นศาลาไม่ศาลามันก็ไม่สนใจอะไร เราก็คือของเรา ไม่ได้ติดตัวเราไปด้วย แต่ความดีงามนี้ติดไปเรื่อย ๆ บาปก็ติด บุญก็ติด เพราะฉะนั้นจึงให้ระวังบาปให้ดี อย่าพากันสั่งสมตั้งแต่บาปแต่กรรม ชาวพุทธเรามักจะสร้างแต่บาปแต่กรรม ให้เกิดความกระทบกระเทือนต่อกันและกัน ทั้งที่มนุษย์นี้เป็นสัตว์ขี้ฉลาดอยู่คนเดียวไม่ได้ อยู่กับมนุษย์แล้วก็เบียดเบียนมนุษย์ เห็นแก่ตัว เหยียบย่ำทำลายมนุษย์ด้วยกัน ดูไม่ได้เลย

ขอให้พี่น้องชาวไทยเราซึ่งเป็นชาวพุทธหันหน้าเข้าหากัน อย่าแบ่งฝักแบ่งฝ่ายแบ่ง สัดแบ่งส่วนแยกโน้นแยกนี้ ซึ่งเป็นการทับหม้อทับไหเรานั้นแหละ หม้อใหญ่เล็กมันก็ใช้เต็มภูมิของมัน ลูกใหญ่ใช้เต็มภูมิของมัน ไปทับไปตีและมันร้าวรานไปแล้วก็แตกกระจาย ใช้ไม่ได้เลย ไม่ว่าหม้อเล็กหม้อใหญ่ภาชนะ บ้านเรือนของเราเหมือนกัน ถ้าถูกทำลายแล้วเสียหายไปหมด ความพร้อมเพรียงสามัคคี ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เหมือนกับหม้อไหแต่ละลูก ๆ ใช้ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยของมัน ถ้าเราไปทำลายเสียไม่ว่าส่วนย่อยส่วนใหญ่ มันเสียหายได้ด้วยกันทั้งนั้น

อันนี้คนไทยทั่วประเทศ ควรจะหันหน้าเข้าสู่กันด้วยธรรมเป็นเครื่องประสาน ให้เห็นอกเห็นใจกัน อย่าเห็นแก่เราแก่พวกของเรา พรรคของเราอย่างนี้ใช้ไม่ได้ นี่เป็นการเหยียบย่ำคนอื่น ให้เห็นใจเขาใจเรา ประสานถึงกันแล้วเข้ากันได้หมด นี่แหละธรรมต้องเอาใจประสานกัน ทุกหัวใจมีความรักตัวเอง นตฺถิ อตฺตสมฺมึ เปมฺม ความรักอื่นเสมอด้วยความรักตนไม่มี นั่นฟังซิ สัตว์เขาก็รักตัวของเขา มนุษย์ก็รัก เมื่อต่างคนต่างรัก ความรักมาจากไหน มาจากใจ ก็ให้เห็นใจกัน อย่าไปทำความกระทบกระเทือนแก่จิตใจกัน อยู่ด้วยกันวันหนึ่ง ๆ เราก็คงจะแตกจะตายจากกันไปนั่นแหละ เวลาอยู่ด้วยกันให้เป็นผาสูก อย่าให้เกิดความกระทบกระเทือนสร้างบาปสร้างกรรมต่อกัน ให้สร้างคุณงามความดี สร้างความประสับประสานความอาลัยความดีต่อกัน นั่นถูกต้อง

บ้านเมืองเราจะอยู่เป็นผาสูก ถ้าต่างคนต่างหันหน้าเข้าสู่ชาติของตน ด้วยเจตนาเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกันแล้ว บ้านเมืองนี้จะนำอยู่ยิ่งกว่าที่เป็นอยู่เวลานี้นะ ดินฟ้า

อากาศเหมือนเก่า แต่จิตใจประสานอรรถประสานธรรมแล้วเป็นจิตใจที่สว่างามประสานกัน ได้เป็นความสุขทั่วหน้ากันหมดทั่วโลกดินแดน นี่แหละธรรมเป็นอย่างนั้น ประสาน ไปที่ตรงไหนแน่นหนามั่นคงขึ้น ถ้ากิเลสเข้าไปตรงไหนทำลายตรงนั้น ๆ จึงไม่ใช่ของดี วันนี้ก็ไม่พูดอะไรมาก ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติ

ชาติเป็นของเราทุกคน ศาสนาเป็นของเรา พระมหากษัตริย์เป็นพ่อแม่ใหญ่ของเรา ให้ต่างคนต่างทะนุถนอม อย่าต่างคนต่างเหยียบย่ำทำลาย ทั้งชาติ ทั้งศาสนา พระมหากษัตริย์ จะเป็นการต่างคนต่างทำลายตนให้ฉิบหายปนกันไปด้วยกันนั้นแหละไม่มีขึ้นดีเลย อะไรรชาติจะดี ศาสนาจะดี พระมหากษัตริย์จะทรงได้รับความผาสุก ให้พากันทะนุถนอมพากันบำรุงรักษา นี่เรียกว่าเรารักชาติ ๆ ศาสนาอยู่กับเราเราก็รักศาสนา พระมหากษัตริย์เป็นพ่อแม่ใหญ่แม่ใหญ่มหาพรหมของเรา เราก็รักเราก็ทะนุถนอม นี้ถูกต้องดิงามกับชาติไทยของเรา ที่มีทั้งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ให้ต่างคนต่างทะนุถนอมต่างคนต่างอย่าทำลายชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ จะเป็นการทำลายตนให้ฉิบหายปนกันไปด้วยกันนั้นแหละ ไม่มีขึ้นดีเลย ให้พากันประสานกัน

งานอันใด ๆ ที่ไม่ดิงามก็ให้รู้ตัวว่าไม่ดี ทำผิดที่ตรงไหนให้รู้ให้แก้ไขตัดแปลง อย่าเอาแต่ความผิดไปอวดว่าเป็นความดีบความดีต่อโลก จะเป็นพินเป็นไฟเผาโลกไปได้โดยไม่ต้องสงสัย เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้แหละพอ ให้พร

เออ เมื่อคืนนี้ก็ไปเหยียบหอยทากตัวหนึ่งตาย พอจาง ๆ ไปสักหน่อยเริ่มมีมาอีกนะ ตอนเอาไปปล่อยมาก ๆ เราได้พูดถึงมันอยู่ มันไปยังไงที่นี้หายเงียบไปเลย มันเตือนกันยังไง ว่าเราเป็นภัยต่อเขาหรือ เราไม่ได้เป็นภัย เราว่าอย่างนั้น ที่หอยทากมากมาย แล้วก็มาทางจงกรม เราเหยียบมันตาย จึงต้องเก็บออก จะไม่ได้เหยียบมันตาย จากนั้นมาแล้วหายไปหมด เหมือนอย่างว่าเทวดามาดลหัวใจ พอเราถามถึงมันแล้ว จากนั้นเลยหายไปหมด ไม่ทราบไปไหน นี้มายั่วเหยียบอีกแล้วนะ เมื่อคืนนี้เหยียบตายตัวหนึ่งในทางจงกรมเราสามสี่ตัวเมื่อคืนนี้ โอ้ กุณามสุเฉย ๆ สู้ไม่ต้องมาหาทางจงกรมกูแหละ สู้ไม่อยากตาย สู้อย่ามานะ เราว่างั้น เมื่อคืนนี้เหยียบแป็บหนึ่ง เอ้า ตาย เอาไฟมาฉายดู โห ตายแล้ว เมื่อคืนนี้ตัวหนึ่ง แล้วหยิบเอาตามนั้นตามนี้ได้หลายตัวเมื่อคืน นี้กว่ามันไปหมดแล้ว พอถามถึงเท่านั้นมาแล้ว อือ ชอบกล

พอพูดถึงนี้แล้วก็ทำให้เราคิดถึงเรื่องแมว ตั้งแต่สร้างวัดไม่เคยเห็นแมวเลย เราเอาอ้อยดำมาปลูกไว้ตรงตะวันออกกุฏิ สำหรับผสมยาโยมแม่ ที่นี้เวลามันขึ้นมานี้เขี้ยวข่มสวยงามเหลือเกิน ที่ทางหนองผือเราเคยเห็น มันหากคิดไปอย่างนั้นนะแปลกอยู่ อยู่หนอง

ฝื่อเราไปเดินจงกรม มันมีอ้อยกอดหนึ่งอยู่นั้น หนูมันมาคอยกัดมากินอยู่เรื่อย ๆ เราเดินผ่านไปผ่านมา ทีนี้พอมาเห็นอ้อยสวย ๆ นี้ เลยระลึกถึงหนู หนูทางนี้ไม่กัดอ้อยเหมือนทางหนองฝื่อ เราว่าอย่างนั้นนะ นึกในใจ

พอลงคืนมาแหลกหมดเลย มันเป็นอย่างนี้ เหมือนว่ามีอะไร พอแย้มบอกไปจะมีเรื่องขึ้นมาละ นี่เราคิดอย่างนั้น กลางคืนมันมาตากถางแหลกหมด โอ๊ย สู้ก็กินอ้อยเป็นหรือ สู้อ่ามากินนะ ก็บอกมัน ทีนี้รู้แล้วสู้กินอ้อยเหมือนกันกับหนองฝื่อ ทีนี้พอมันมาถางอ้อยเราก็อ้วก้ออีกนะ มันไปยังไงแมวไปไหน หนูมาทำลายศาสนาหมดแล้ว อ้อยปลูกให้โยมแม่นี้ แมวไปไหน เราว่าอย่างนั้น ถามเฉย ๆ ไม่ได้มีอะไร อ้าว ในวันนี้แหละตอนปิดตาดูนี้ เราไปเห็นหนูมันมาถางอ้อยแหลกหมด เราก็อ้วก้อขึ้นมา นี่ มันไปไหนวะแมว หนูมาทำลายศาสนาแล้ว อ้อยนี้ปลูกให้โยมแม่

พอห้าโมงเย็น อ้าว แมวมาแล้วนะมันแปลกอยู่ ฟังเสียงอ่าว ๆ มานี้ อ้าวมันเสียงแมววันนี้ พอดีเราออกมาศาลาเล็กหลังนี้ เสียงมันอ่าว ๆ มานี้ อ้าวมันเสียงแมว คอยฟังชัดเจน โอ้ แมว พอดีพระก็มานี้ นั่นนะแมวกำลังมา คอยฟังดูนะ มันจะโผล่มานี้ มันก็อ่าว ๆ มาโผล่มาจริง ๆ แมวตัวสีเหลือง ๆ ทางนี้เขาเรียกแมวกำ สีสเหลือง อ้าว มึงอยู่นี่หรือ มึงอย่ามากัดหนูกูนะ หนูก็เป็นหนูวัด มึงก็เป็นแมววัด อย่ามาทำลายกันนะ ไป เขาก็เดินเรื่อย ฉากไปเรื่อย ๆ เลย

แมวตัวนั้นไม่เคยเห็นนะ มานี้แหละ ผ่านมาตรงที่ไอ้หนูถางอ้อยนั้นแหละ มันก็เป็นอย่างนั้นนะ พูดยังไรเป็นทุกที อ้อยก็เหมือนกัน ตั้งแต่อ้อยนี้แล้ว ทีนี้พอเห็นอ้อยขึ้นสวย ๆ งาม ๆ อีกแล้วนะ เราก็อ้วก้อถึงหนู หรือแมวตัวนั้นกัดมันตายแล้ว ว่าอีกละนะ แมวก็กมาในวันเดียวกันกับเราเรียกหาแมว หรือมันมากัดหนูตายแล้วนะเรานึกในใจ หรือ หนูมันตายแล้วแมวกัดมัน พอลงคืนมามันมาฟาดเอาน้ำอีก ยังไม่ตาย นี่ความหมายมันเป็นยังไง มันแปลกอยู่นะ เออ ชอบกล เราพูดขึ้นมามันจะมีอะไรแปลก ๆ อยู่ เอละพูดย่อ ๆ เราจะไป (หลวงตาว่าจาสีท้อเจ้าคะ) วาจาสีท้อบ้ออะไร ถ้าว่าเราวาจาสีท้อ พวกนี้อย่าเป็นบ้ากันนะ นี่มันก็เป็นบ้าอยู่ทุกวัน มันวาจาสีท้ออะไรอย่างนั้นเข้าใจไหม พวกนี้มันบ้าทุกวัน มันก็เป็นบ้าอยู่นั้น จะให้มันเป็นคนดีไม่เห็นดี มันวาจาศักดิ์สิทธิ์อะไรอย่างนั้น ถ้าว่าดีก็ให้ดีสิ เข้าใจไหมละ เอละไปละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร
FM 103.25 MHz